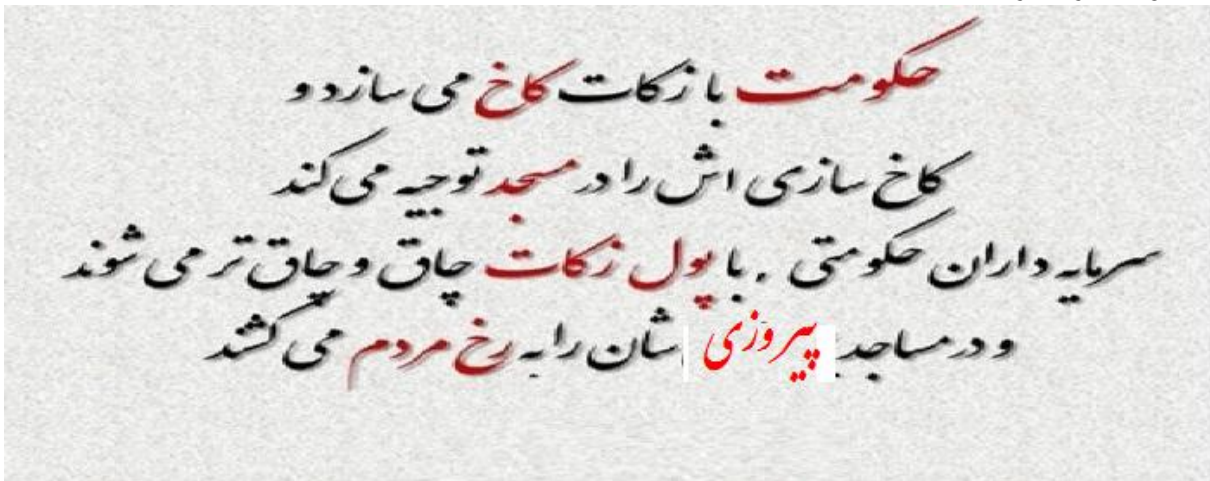

توجیه دموکراسی مافیائی با نگاه طبقاتی شبه مذهبی در افغانستان !

ببوسته به گذشته بخش یکصدوینجاه و چهارم

به عنوان نطق قبل از دستور در یادداشت هفته قبل به عنوان "دموکراسی مافیائی با قرئت بنیادگرایی مذهبی!" گفتیم و نوشتیم که چگونه و باچه ترفند های شبه مذهبی نظام فاسد و غارتگر حاکم بر افغانستان را توجیه شرعی میکنند؟! همچنان تأکید کردیم که هرگاه از تاریخ سیاسی اخیر کشور افغانستان سخن می گوئیم تنها نه باید به راه بلدانی اکتفانمود که از آنسوی آب ها برای غارت و شکار ارزشهای حیات تاریخی کشور ما حضور یافته اند. این قلم برای چندمین بار از ترفند های یاد آوری نموده است که بیگانه های طماع و غارتگر پروژه انحراف افکار عامه را که بتوانند با براه انداختن هیاهوی مختصر توجه عمومی توده های عوام کالانعام را از مسائل اصلی و تاریخی کشور بسوی جنگ های زرگری معطوف دارند براه انداخته است.

هرچند در یادداشت های قبلی به آنچه که به مثابه فاز اول این پروژه از دیر بدینسو همچون مارافعی در اختیار عده ای از درس خوانده های این سرزمین قرار داده شده است اشاراتی داشتیم اما لازم است اکنون بار دیگر که عوارض طبیعی این پروژه در یک بسته و نسخه دیگری تحت نام تذکره های الکترونیکی در میدان معرکه ارزشها به نمایش گذشته شده به عنوان فرآورده های فاز اول پروژه ذکر شده بصورت کوتاه اشاره نمائیم. نباید تعجب کرد که چگونه و چرا دسته های یکدستی که از سوی عده ای شعار بدست هوچی گرا شامل در مافیای حاکم حرکات قبیلوی و قومی خاصی معرفی می شوند؟ بزرگترین دلیل این گفتمان معیوب این است که مردم ما قصداً و عمدتاً از لحاظ تفکر اجتماعی در قرن گذشته به زندگی محکوم گردیده اند. زیرا مؤلفه های قومی، قبیلوی و تباری که امروز نیرو و انرژی بسیاری از روشنفکران جامعه ما را در بدل چند دالرو دینار به گروگان گرفته اند در عصر امروزی در جهان گلوبال امروزی نزد همه روشنفکران جهان به عنوان گفتمان غیر انتقاعی هویت مطرح بوده است. زیرا مناسبات سیاسی و فرهنگی جوامع بشری در دنیای دهکده مانند کنونی با آنچه که در قرون گذشته به نظر میرسد تفاوت ماهوی نموده اند. روی همین اصل استعمار امروزی نیز برخلاف لشکرکشی های سنتی و یورشهای که بیشتر با اعزام سربازان بومی خویش ملتها را غارت مینمودند با لشکری از پادوها و راه بلدانی که از بازمانده های دوران جنگ و مهاجران آن زمان به شمار می آیند با استفاده از هویت قومی و بومی این راه بلدان بر ارزشهای گران قیمت تمدنی جوامع جهان سوم تسلط می یابند. جالب است که این راه بلدان دسته دسته و گروه گروه بصورت منظم با لباسهای عنعنوی دوران استعمار قدیم که جنرالهای انگلیسی و بیگانه با اجدادشان می جنگیدند همچون تنه های حقیری از ذلت به حیث مأموران صادق و بهتر از بیگانه ها در سرزمین های که فقط از آن خاطرات تلخی

از عقب مانده گی عمومی دارند به شغل سربازی مشغول اند . تا بالاخره با ریختن آخرین قطراتی از ارزشهای ملی در گردابی از بی تفاوتی نسل حاضر زمینه مرگ تدریجی یک تمدن و فرهنگ متعالی یک قوم مساعد گردد . وضع دردناک کشور ما افغانستان که بیش از پانزده سال تمام بزرگترین متخصصان استعمار و نظام سرمایه داری فورمول های گوناگونی را در جغرافیای این کشور تجربه نمودند این واقعیت را بخوبی نشان میدهد ،

می بینیم که چگونه آدم های حقیری را برای مردم ما چنان رنگ آمیزی کرده اند که در هر ساعتی لباس عوض میکنند و هم رنگ جماعت می شوند . همین حضرت محمد اشرف خان کوچی غلزائی و یاهم همزاد سیاسی اش حضور عبدالله عبدالله را نه میبینید که با چه ترفند های کومیکسی و بازی با سرنوشت یک ملت تاریخی و باستانی مشغول بازی های استخباراتی و دیپلماتیکی شده اند که طبق یک اطلاع موثق سرنوشت کشور را بدست گروهی از دیپلماتهای پائین رتبه در سفارت خانه های خارجی مقیم کابل و اگذار کرده اند . اما جالب ترین و در عین حال جدید ترین نسخه این تراژیدی آنگاه است که این همه معاملات و زدوبند های استعماری و استحمارای را به متون معیوب و دست خورده از دین مقدس اسلام توجیه می دارند . و خود به هزینه های زیادی ریشه تروریسم را آبیاری میدارند

چنانچه آقای محمد اشرف غنی در یک گردهم آئی که شمار زیادی از ملا امامان و سران مذهبی حضور داشتند پس از خواندن یک خطبه غراً به مدرسه معروف دیوبند واقع در هند اشاره فرمود که مدرسه دیوبند یکی از افتخارات دین مبین اسلام است و یک دروازه از آنرا بابای ملت آباد کرده بود ولی مدرسه دوباره احیاً شده ولی این دروازه هنوز هم خراب است .!! همچنین خانه های که در اطراف ازو بود ... امروز به پاس میلاد پیشوای بشریت من امر می دهم که این دروازه و ملحقاتش به نمائنده گی دولت افغانستان دوباره آباد شود .

https://www.youtube.com/watch?v=DYhVzgbSwGM&ab_channel=nauandeshiTerbione

لا بد جناب رئیس صاحب شنیده که علی آباد شهر است ! یعنی اینکه دیوبند یکی از بزرگترین مدارس علمی و مذهبی هندوستان بوده که اکابرو شخصیت های زیادی همچون مرحوم مولانا شاه ولی الله

دهلوی و دیگران را در برابر استعمار انگلیس در بطن خود پرورش دادند . اما پس از تأسیس کشوری بنام پاکستان ماهیت روبه انکشاف و اجتهادی این مرکز بزرگ دینی با کارگرفتن شاگردان و یاهم کسانی که خود را به غلط فارغین مدرسه دیوبند می نامیدند در امر استراتژی نظامی پاکستان نام این مدرسه مذهبی نیز توام با خشونت و تروریزم تعبیر گردید .

و تمامی اکابر و شخصیت های که از این مدرسه فارغ گردیده بودند به کمک سازمان جهنمی اطلاعات ارتش پاکستان ISI مدارس و مراکز دیگر مذهبی که بیشتر در خدمت ارتش و اهداف استراتژیک کشور پاکستان قرار داشتند بوجود آوردند . چنانچه مولانا عبدالحق حقانی مدرسه بزرگی بنام دارالعلوم حقانیه را در نزدیکی شهر پیشاورو در شهرکی بنام اکوره برای همین منظور تأسیس نمود که فرزنداش با تربیت و پرورش بسیاری از علمای افغانستان و پاکستان لقب پدر طالبان یافته است .

